

Wedu: Generația C

Nr. 9 / august 2012

Wedu: Generația C

Revistă de atitudine, creată de tineri, pentru tineri

Nr. 9 / august 2012

Alin Cristea	Vedem altfel. Vedem România	1
Alexandru-Cristian Preda	Viitorul României	1
Alin Cristea	Cu educația românească în “The Economist”: “Produce școala românească idioti?”	2
Alexandru-Cristian Preda	O lacrimă într-un vârf de munte	3
Alin Cristea	Cu reforma la psihiatru	3
Mădălin Blidaru	De ce să faci parte din Consiliul Elevilor? De ce să sprijini CNE-ul?	3
Alin Cristea	Dragi colegi din Consiliul Național al Elevilor, vă scriu din “opoziție”	4
Elena Gaina	Apus peste apus – ce iute trece timpul...	5

Colectiv de redacție

Costin-Florian MIRON (Editura Universității din București)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

Elena GĂINĂ (Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu, București)

Ioana Evelina MIU (Colegiul Național Alexandru Lahovari, Râmnicu Vâlcea)

Iulia ARION (Colegiul Național David Prodan, Cugir)

Lucian APOSTOL (Social IT)

Mădălin Blidaru (Colegiul Național Unirea, Focșani)

Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București)

Sebastian IRIMIA (Social IT)

Revista “Wedu: Generația C” este realizată printr-un parteneriat între
Social IT și Consiliul Național al Elevilor

Fondator: Doru Ștefănescu

Online: www.wedu.ro/revista

Vedem altfel. Vedem România

De **Alin Cristea**,

Credem cu tărie că alegerile esențiale nu se fac o dată la 4 ani. Nici la 5. Zi de zi, facem alegeri, în fiecare acțiune, în fiecare activitate. Din acest motiv, mulți dintre noi, tineri, dar și cei mai trecuți prin învălmășeala vieții, am ales să fim în continuare legați de glie, de ceea ce avem mai sfânt, să rămânem aici. Am ales să ne concentrăm toată energia, timpul și de multe ori chiar și banii în țara noastră. Am ales să fim cetățeni onești, într-un spațiu unde cinstea numai este de mult o virtute.

Tot noi am ales să nu ne intersectăm cu politica, să nu fim aserviți, să nu călcăm în picioare valorile, ci să construim o comunitate. Știm că nu suntem mulți, însă suntem cei care aducem la suprafață spiritul civic, demnitatea și unitatea, într-o societate fracturată masiv de interese mărunte.

Și am spus-o și o vom spune de fiecare dată: "Dacă oamenii politici aleg să ne trateze doar ca pe niste plătitori de taxe, noi îi vom considera doar niște administratori lipsiți de simțul răspunderii." Noi vom fi mereu aici să le spunem că s-a întrecut măsura și să le aducem aminte că în democrație, mereu, cei mulți câștigă.

Până la urmă, am înțeles că nu doar banii, faima și puterea contează. Am înțeles că respectul, demnitatea și neabdicarea de la principii sunt chestiuni de merit și nu de bogăție materială. Noi, situați deasupra unei caste ce mângălește și în stânga, și în dreapta, cu obscuritate și imoralitate, suntem simpli cetățeni. Acești simpli cetățeni au înțeles că dacă nu depășim lucrurile care ne despart, am putea pierde lucrurile care ne unesc.

Eu aleg să am încredere în țara mea, în valorile care o străjuiesc din antice vremuri și în tăria cetățenilor săi de a apăra democrația.

P.S: Când am terminat de scris, Sandra Izbașa a obținut Medalia de Aur la sărituri!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/vedem-altfel-vedem-romania>)

Viitorul României

De **Alexandru-Cristian Preda**,

Trecutul României este uluitor. Poate că noi, noua generație, ne gândim acum că nu am fi putut trăi în acele vremuri: fără calculator, fără televizor, bineînțeles exceptând două ore pe zi, în care pe ecran îți apăreau în special buletine de știri. Dar, aveam cu ce ne mândrii. Prezentul este compromițător pentru noi, pentru această țară. Însă, viitorul cum va fi? Poate că rândurile de mai jos vor răspunde la această întrebare...

Cândva ne-am fi putut compara cu China, iar aici mă refer la domeniul construcțiilor. Țara se dezvoltă și eram cunoscuți și dincolo de granițele ei, însă toate acestea se datorau muncitorilor. Dar ce putem spune acum? Când vedem un șantier și vedem și plăcuța care poate părea oarecum ironică - "șantier în lucru" — , ne așteptăm să vedem vreun muncitor. Dar sunt cam scumpi la vedere, iar pe cei care îi vezi se tolănesc la umbră sau își mai iau o pauză, imediat ce au terminat-o pe cealaltă. Dar, poate că nu sunt motivați!

Înainte de revoluție se plătea bine, de fapt, se plătea bine e chiar mult spus. Se plătea în limita decenței, ori acum unui om, fie el din domeniul construcțiilor sau din orice alt domeniu, i se dă un salariu a cărui sumă este, uneori, cu mult sub câștigurile unui cerșetor. Iar efectul acestor venituri mici, se resimte în dezvoltarea acestei țări, fiindcă nu putem spune că suntem nici măcar la nivelul la care eram înainte de Revoluție, dacă este să luăm prin comparație cu alte state membre UE. Cum vă explicați că după Revoluția din 1989, Palatul Parlamentului, care după estimări urma să depășească Pentagonul ca mărime și să ajungă pe locul I în lume, nu s-a extins îndeajuns, încât, ocupă același loc II ca și acum mulți ani? Cum vă explicați că în 22 de ani s-au construit două stații de metrou, în timp ce în 13 ani, respectiv din 1976 până în 1989 au fost construite patru MAGISTRALĂ de metrou, nu stații, adică 49 de stații de metrou? Ori muncitorii au fost lipsiți de vlagă și nemotivați de salariile din aceste vremuri, ori conducerea a fost lipsită de idei și inițiativă.

Să fie oare noua generație șomeră? Fiindcă, după rezultatele de la examenul de bacalaureat din acest an, nu mă pot gândi la altceva. Oare sesiunea din toamnă va avea un final fericit? Eu nu cred că vor fi în stare într-o vacanță de vară să-și rezolve lipsurile. Oare nu le pasă de viitorul lor, de viitorul acestei țări? Și cu siguranță mai există un motiv, iar acela este că mulți nici măcar nu mai au curajul sau ambiția de a se prezenta la a doua sesiune a examenului de bacalaureat și se grăbesc să-și depună dosarul de șomaj. Poate am pretenții prea mari. Bineînțeles, că de vină sunt și profesorii. Oare, să aibă vreo legătură cu examenul de titularizare a profesorilor, care obțin rezultate foarte proaste și unii mai și copiază?!

Dar nu numai numărul elevilor care au promovat la examenul de bacalaureat se micșorează ci și numărul medicilor care mai rămân în România. Și ei pleacă din același motiv: LIPSA BANILOR! Mulți medici foarte buni de la noi din țară merg în străinătate și își arată talentul și priceperea acolo. Tocmai de aceea mulți români se duc în străinătate ca să se trateze. Sănătatea noastră este în pericol! Nu numai că în câțiva ani nu va mai avea cine să ne trateze, dar nici nu vor mai avea cu ce, dacă țara nu se va redresa. Institutul Cantacuzino, cel mai mare

producător de vaccinuri și seruri din România, este în prag de faliment. Atât din cauza lipsei fondurilor dar și a personalului. Însă poate că acesta își va reveni, cel puțin din punct de vedere financiar, mulțumită unor oameni de la ziare, precum "România Mare", sau televiziuni, precum Antena 3, care au dat un semnal de alarmă asupra omenirii sau au înaintat campanii de strângeri de fonduri.

Pe zi ce trece se defrișează ilegal din ce în ce mai multe păduri din România. Astfel au loc alunecări de teren și multe alte calamități.

Viitorul României depinde de ce se întâmplă în prezent și de noi. Cum vedem acum România, s-ar putea să o vedem și în viitor, asta dacă nu schimbăm ceva în comportamentul nostru, în felul nostru de a fi!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/viitorul-romaniei>)

Cu educația românească în "The Economist": "Produce școala românească idioti?"

De **Alin Cristea**,

"Este școala românească o fabrică de idioti?", aceasta este întrebarea la care o analiză publicată astăzi, 7 august 2012, de "The Economist" încearcă să răspundă. Cuvinte extrem de tari la adresa sistemului educațional, laude presarate subtil, date precise și aprecieri ușor fortate, aceasta este rețeta executării învățământului românesc de către una dintre cele mai influente publicații din lume. Pornind de la faptul că doar unul din doi liceeni au promovat examenul maturității, autorul face o radiografie dură a școlii românești, cerionată drept o sursă de someri, în cazul elevilor care nu au promovat BAC-ul sau drept o întretinătoare a "exodului creierelor", în cazul celor care au promovat.

Puși în fața promovării examenului, tinerii au doar două opțiuni, în opinia "The Economist": fie aleg să urmeze cursurile unei universități din Occident, fie rămân în țară și continuă "lupta" cu un sistem educațional slab.

Chiar dacă aleg prima variantă a tinerii nu scapă de probleme. După absolvirea universităților din Vest, ei sunt forțați să poarte o "luptă" cu statul român care nu le poate oferi un loc de muncă și un salariu pe măsura pregătirii lor. Până la urma călea emigrării rămâne pentru mulți singura soluție.

Vorbeam de micile laude inserate printre frazele amare, inutile după părerea mea în contextul analizei "The Economist", deoarece acestea capătă nuanțe tragice. Performanțele elevilor și

rata, dubla față de cea mondială, a copiilor supradotați din România sunt puse pe seama pregătirii individuale și nu a școlii, mențiune exagerată, sau cel puțin fortată.

Mult discutatele și discutabilele reforme din sistem sunt și ele, în opinia publicației, o cauză a degradării învățământului. De altfel în articol se precizează că din anul 1989, au fost schimbate 19 ministrii, fiecare dintre aceștia fiind reformatori vehemenți și având propria viziune. Schimbări ce, din păcate, au creat doar confuzie și au pus bazele rezultatelor pe care astăzi le discutăm.

Subfinanțarea învățământului care a împins brutal în afara sistemului numeroase cadre didactice, extrem de bine pregătite, cărora le-au luat locul "începători subcalificați", este marea nedreptate făcută școlii românești de către toate guvernanțele post-decembriste, "The Economist" precizând date economice clare în acest sens.

Cu privire la învățământul superior publicația britanică aduce în discuție calitatea scăzută a actului educațional în universitățile private din România, în contrapondere cu sistemul de stat.

Universitățile private, apreciază "The Economist", au de la an la an, datorită creșterii numărului de studenți înscriși, o creștere substanțială a profitului, în timp ce sistemul de stat are mari probleme financiare.

Universitățile "tonomat", acele instituții atât de daunătoare societății românești, în ansamblul ei, unde faci plata și primești diploma și aduse în atenția românilor de către mass-media, nu au trecut neobservate de autorul articolului, care le cataloghează drept "fabrici de diplome".

În final, după această trecere la tablă a școlii românești, prestigioasa publicație precizează că atunci când vine vorba de educație, tinerii din România nu își pot face mari speranțe, amintind de puterea exemplului: "actualul prim-ministru a fost găsit vinovat de plagiat, în cazul tezei sale de doctorat, iar președintele suspendat al țării a spus odată că "școala românească produce idioti".

Învățământul românesc e de departe perfectibil și neadaptat la societatea actuală, iar o schimbare de viziune asupra acestuia din partea autorităților, cadrelor didactice, elevilor, părinților, fiecare dintre ei cu un rol extrem de bine definit, poate duce la transformări majore, începând cu forma și terminând cu fondul.

Din toată analiza rarefiată a "The Economist" eu unul nu am aflat răspunsul la întrebarea din titlu. Și nici dacă iau la pas toate școlile din țară nu cred că am să aflu un răspuns. Probabil pentru că NU produce?

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/produce-scoala-romaneasca-idioti>)

O lacrimă într-un vârful de munte

De **Alexandru-Cristian Preda**,

Viziunea mea asupra naturii:

Într-un vârful de munte înalt Se vede o lacrimă albastră - Parcă-ar fi un suflet cald Din care aburi se înalță.

Pe un tărâm parcă uitat, Sub bolta cerului senin, Acel lac stă încleștat Cu luciul lui de nuferi plin.

Printre crestele semețe Iată, soarele răsare Iar pe cristalinul apei Umbra lui de foc apare.

Și aici din când în când, La acest luciul de ape, Animale vin pe rând Ca din lac să se adape.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/o-lacrima-intr-un-varf-de-munte>)

Cu reforma la psihiatru

De **Alin Cristea**,

Când auzim de reformă începem să alergăm după idealuri, să punem la pământ noțiuni, să ne dorim cu ardoare să aderăm la principii "proaspete". Cei mai mulți și-o asumă, iar ceilalți sunt fie neîncrezatori, fie "depășiți". Oamenii cu viziuni largi încep să se simtă parte a procesului și se așează în vârful valului reformator (și aici e ciudățenia: îi doboară chiar reforma!). De vreo două decenii tot suntem scoși la linie și amenințați că va veni ziua când vom mânca reforma pe pâine. Și uite așa, încă o dovadă a faptului că aleșii nu își iubesc poporul: îi lasă flămânzi.

Ce e reforma? Transformarea și modernizarea unui fundament, schimbare radicală, evoluție? Cu siguranță, un pic din toate. Insa care este punctul final, lumina de la capatul tunelului? Pe cine să purtăm drept reper în minte sau la cine să ne raportăm când discutăm despre reforma?

Reforma este absolut necesară, însă doar dacă se stabilește, înainte de demararea ei, grupul tinta. Putem pleca de la acest adevăr fundamental și să punem noi însine în aplicare o reformă: reforma gândirii. "Beneficiarul reformei este societatea", acesta e răspunsul dat de initiatorii acesteia, de fiecare dată. Cum poate întreaga societate să fie beneficiara unor schimbări efectuate secvențial și nu în întregime?

Și luăm cel mai elocvent exemplu. Atunci când un ministru își preia portofoliul în Guvern îl auzim, strigând, cum o să "europenizeze" el sistemul și cum o să îl scape de hibe și suferințe. Mai trece o zi, mai trece o lună și sistemul începe să

răspunde la provocare. Partii dintr-un întreg dau semne de viață: o parte nu vrea reducerea numărului de personal, o parte atenționează că iesirea în stradă este soluția dacă legea "X" se aplică, o parte pichetează deja ministerul, sensibili la adierea unui vant al schimbării. Și reforma? Reforma ori moare în fașă, ori e hartuită, transată și aplicată parcelat.

Poate unii cred că evoluția se manifestă în sferturi, sau jumătăți de măsură, că maimuța a coborât din copac doar în America. Deși aceste procese de reformare sunt obscure, dusuri cu apa rece ca gheata, care de cele mai multe ori te aduc la realitate, unele persoane preferă revenirea la această realitate de la sine, fără intervenții externe, într-un ritm normal, deși molcom. Și aici trebuie menționat că, în utopicul caz al aplicării reformei în totalitatea ei, aceste persoane sunt de asemenea beneficiari ai procesului, fără nici cea mai mică osteneală.

O societate hartuită, zdruncinată de impulsuri occidentale, ce și-a îngropat valorile, fără să le înlocuiască. Acesta este rezultatul, după o lungă perioadă de reforme discutabile sau lovite în creștet cu secură, aplicate fie temporar, fie preferențial, fără o viziune globală.

Strigam mereu după schimbare, dar cu greu acceptăm reforma. Ne plângem mereu de clasa politică, dar când vine vorba de implicare, suntem apolitici, suntem independenți în viziune, "liberi-cugetători". Vrem un ajutor financiar, dacă îl primim de ce nu este mai substanțial; sau dacă e substanțial, de ce numai primim încă unul. Și lista este fără sfârșit, la fel ca reforma.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/cu-reforma-la-psihiatru>)

De ce să faci parte din Consiliul Elevilor? De ce să sprijini CNE-ul?

De **Mădălin Blidaru**,

Aș putea să prezint câteva întâmplări din Consiliul Elevilor, dar cred că mai bine vorbesc motivele de mai jos. De ce să sprijini Consiliul Național al Elevilor? De ce să te implici în această structură? Vine toamna, se apropie alegerile, iar noi oameni vor putea să apere interesele elevilor, să rezolve nevoile acestora și să contribuie la dezvoltarea propice a mediului educațional românesc. Prima dată vor fi alegerile din fiecare liceu. Așadar, fiți pe fază! Articolul prezintă câteva motive pentru care experiențele din Consiliul Elevilor merită trăite și promovate, precum și răspunsul la întrebarea „De ce să sprijini CNE-ul?”.

De ce să fii alături de Consiliul Elevilor?

- experiențe de neuitat;

- faci cunoștință cu oameni noi, de la care ai de învățat;
- ai ocazia să pui în practică ceea ce doreai să faci pentru elevi;
- poți deveni VOCEA COLEGILOR TĂI!

Dar asta este numai o parte. Consiliul Elevilor te formează, Consiliul Elevilor îți oferă șansa de a-ți manifesta liber ideile, de a le supune dezbaterilor și de a le îmbunătăți pentru ca la final, fie să le pui în practică, fie să le păstrezi pentru tine într-o formă îmbunătățită.

Vrei să îți ajuți colegii sau comunitatea? Dorești să implementezi un proiect? În Consiliul Elevilor vei găsi întotdeauna un grup dornic să te ajute cu care să faceți o echipă de proiect uimitoare. De ce se întâmplă acest lucru? Pentru că, la fel ca tine, acei elevi au ales drumul CNE. Au ales să își dezvolte competențe, au ales să fie lideri ai elevilor și, cine știe, viitorii lideri ai României. Dar cel mai important este că sunt actori acum. Sunt și regizori. Regizează niște piese absolut minunate, piese în care există suflet, există un scop bine definit și multă dăruire.

Ai ocazia să îți ajuți ALTFEL colegii, ai ocazia să dovedești ceea ce poți și, chiar dacă vei întâmpina obstacole, perseverează! ADEVĂRAȚII CETĂȚENI se nasc, se conturează la această vârstă și, datorită Consiliului Elevilor, pot beneficia de un plus: oameni cu povești impresionante în spate, experiențe, pilde și nu numai.

Aceasta este numai o parte din ceea ce poate reprezenta Consiliul Elevilor pentru tine. FII VOCEA COLEGILOR TĂI! IMPLICĂ-TE!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/sa-faci-parte-din-consiliul-elevilor>)

Dragi colegi din Consiliul Național al Elevilor, vă scriu din “opozitie”

De **Alin Cristea**,

Dragi colegi din CNE, nu o să încep prin a spune, patetic, că eu văd altfel rolul unui organism de tineret și pentru tineret, că eu sunt posesorul unei viziuni reformatoare, al unui nou *modus vivendi*. Nici pe departe. Știți foarte bine că sunt “cel ce face opoziție de dragul opoziției”, “cel care a depășit limita”, “cel ce face război”. Mai continui? Unul din membrii Adunării Generale care în aceeași zi în care a scris pe Facebook, citez: “sunt o mulțime de acoliți în jurul conducerii CNE” și “vorbești de parcă ai fi avocatul poporului”, a primit o hârtiuță frumos realizată, cu titlul “Solicitare”, ce avea în cele două colțuri de sus așezate impecabil siglele CNE și MECTS, prin care i s-a cerut ca “în 24 de ore, să explice oficial” de ce și-a permis el să se

expune astfel. Să mai menționez de telefoanele pe care distinsse cadre didactice le dădeau în direcția Brăila, în speranța că poate mai încetez și eu odată, poate nu mai spun atâtea (vorba aia, au stat bine ascunse, mult timp!)? Eu zic să mă opresc aici, pentru că sunt unele presiuni pe care nu vreau să le fac publice.

Dragi colegi din CNE care imi spuneti mereu ca port razboaie si ca vreau “sange pe pereti”, aveti numarul meu de telefon, sunati-ma si va explic eu cum sta treaba, cine a pus mana pe sabie si cine doar s-a aparat. Dragi colegi din CNE, verificati activitatea CJE Braila din octombrie 2011 pana in iunie 2012 si apoi faceti o analogie, atat de simpla, cu cea din data de 8 iunie 2012 si pana astazi. Dragi colegi din CNE intrebati-l pe Presedintele nostru cate procese verbale a cerut de la CJE Braila in 9 luni, cate telefoane a dat sa se intereseze de ca activitatea era “moarta” si cate cereri de procese verbale si telefoane m-au zguduit pe mine, incepand cu 8 iunie.

Dragi colegi din CNE, mi s-a reprosat mie si colegilor mei de la Braila ca nu comunicam eficient cu “institutiile superioare”. Intrebati va rog, “institutiile superioare”, de cate ori CJE Braila si-a oferit disponibilitatea de a purta discutii, de cate ori CJE Braila a sunat si a cerut lamuriri cu privire la anumite aspecte de organizare sau functionare sau de cate ori inainte de a posta ceva pe grupul nostru de discutii, nu am incercat sa aflam un raspuns, in privat. Dragi colegi din CNE, intrebati Presedintele CRE Sud-Est Alexandra Voicu, care a fost la Braila si pe a carei vizita am salutat-o, daca am parut asa o enclava, o adunare de oameni ce instiga la nesupunere, daca cand a cerut documente am invitat-o sa se plimbe pe afara sau nu am fost deschisi. Va spun eu, ca NU! Am avut respect, pentru o persoana care a aratat ca ne respecta. Dragi colegi din CNE, prin vizita Alexandrei Voicu la Braila, cred ca am mai distrus o problema ce il apasa pe Presedintele nostru: CJE Braila va deveni stat in stat, un al doilea CJE Bacau. O spun acum public si i-am spus-o si Presedintelui CRE Sud-Est nu exista asa ceva! Suntem doar simpli elevi care ne facem treaba, care nu uitam ca elevii pe care ii reprezentam au asteptari de la noi, dupa 9 luni de stat “degeaba”. Singura comparatie cu CJE Bacau poate veni, daca vorbim de onestitatea unor lideri ai elevilor, ce nu au acceptat sa joace dupa muzica Presedintelui nostru, daca vorbim de rezistenta la presiuni, daca vorbim de nerespectarea principiului: “Capul plecat, sabia nu-l taie!”. Aici se pot incerca cateva comparatii, insa in rest NU!

Dragi colegi din CNE, nu am facut si nu am sa fac niciodata “opozitie de dragul opozitiei”, cum mi s-a spus. Am sa fac, indiferent de situatie, opozitie fata de principii la care nu pot sa ader, doar de dragul de a fitoata lumea de acord. Am sa fac opozitie fata de mentalitatea: “hai spune si tu la fel, ca sa fie bine!”. Am sa fac opozitie atunci cand se ajunge cu lupta pentru impunerea unei idei, unui mod de a gandi, la demnitatea unei persoane, cand din scopuri dubioase o organizatie de si pentru tineret este trasa cu putere in trecut.

Dragi colegi din CNE, cum poate cineva sa imi ceara sa nu spun clar si taios ca in Consiliul National al Elevilor, forul de reprezentare a elevilor din Romania, un elev trimite unui alt elev o solicitare oficiala, cu numar de inregistrare, cu sigla CNE si a Ministerului Educatiei, prin care ii cere sa “dea explicatii oficiale, in 24 de ore”, pentru ca si-a permis ca pe internet sa spuna ca seful organizatiei are in jurul lui numerosi acoliți si ca o persoana vorbeste de parca ar fi avocatul poporului. Cum poate

unul dintre voi sa imi ceara sa las capul in jos si sa merg mai departe sau mai bine sa ma apuc sa dau raspunsul la solicitare. M-a mahnit ca au existat colegi si cadre didactice care au spus ca e normal asa ceva, ca ce tot ma mir eu atata, ca iar vreau scandal.

Dragi colegi din CNE, am credinta ca nici unul dintre voi nu ati cobori pana acolo in a trimite unui elev din judetul vostru o astfel e solicitare si a ii cere sa vina la raport, pentru ce a scris pe internet. Chiar cred asta. Pentru cei ce sustineti acest mod de a comunica, intre noi, in cadrul Consiliului National al ELEVILOR si de a face politici pentru tineret, va fac aceeasi propunere pe care am facut-o si Presedintelui nostru: sa mergem din scoala in scoala, cu aceea solicitare si sa vedem daca asta isi doresc elevii de la alesii lor, de la cei care ar trebui ca in actiunile lor sa urmareasca, doar interesele elevilor. Daca interesele elevilor din Romania si dorintele lor sunt acelea ca unui elev, care are opinii diferite si care DECENT si le-a exprimat pe internet, sa primeasca SOLICITARI OFICIALE din partea unui alt elev, care ii cere explicatii in 24 de ore, cu sigla unei autoritati a statului roman, eu ma las pagubas. Daca voi imi veti spune ca asta inseamna CNE si asa ceva e normal, eu numai spun nimic, nici macar demnitatea nu o sa mai incerc sa mi-o repar. Astfel de solicitari se gasesc, si va invit pe toti sa le cititi, in arhivele comunismului, sunt celebre, intrebati-va chiar si parintii. In statul comunist spuneai ceva "necetatenesc" la adresa sefului, vecinului, prietenului, sosea si solicitarea, cu antetul institutiei de forta, si in 24 de ore trebuia sa te prezinti la sediul SECURITATII si sa dai nota explicativa. Si era sa uit, pe la Uniunea Tineretului Comunist, se mai intampla.

Ei, dragi colegi din CNE, uite asta eu chiar nu am vrut sa fac intr-o organizatie de si pentru tineri, cu valori bine asezate, oricat si-ar fi dorit Presedintele nostru. Daca dadeam un raspuns oficial, cu sigla CJE Braila, unde explicam de ce am folosit pe internet termenii "acolitii" si "avocatul poporului" ma alaturam acelora care au adus adierea regimului comunist acolo unde nu avea ce sa caute. "E normal asa ceva", "O sa primesti explicatii pentru asta", "E regulamentar" astea au fost raspunsurile conducerii CNE. Invit conducerea CNE (o parte, ca de exemplu am aflat ca Vicepresedintele CNE Alexandra Voicu care raspunde de regiunea noastra nici nu stia de aceasta solicitare, desi o citez "de obicei, né cinsultam cu totii si apoi iese un document din BEx"-inteleg, acum a fost mai graba!) sa citeasca Constitutia Romaniei, sa vada cazurile in care intr-o institutie de stat un angajat ii spunea sefului ca e nu stiu cum si nu il mai solicita nimeni, ca cetateni in strada au spus vrute si nevrute despre seful statului si nu i-a solicitat nimeni, si sa nu uite ca intr-o democratie LIBERTATEA DE EXPRIMARE este sfanta. Eu am cerut doar scuze publice si demisia celor rersponsabili de astfel de apucaturi, ce tin de tineretul comunist.

Dragi colegi din CNE, va respect cum ma respect pe mine. Dragi colegi din CNE, lideri ai elevilor din Romania, oamenii puternici, ce au construit in CNE, au fost dati la o parte la inceputul noului mandat. Dragi colegi din CNE, o organizatie de si pentru tineri a ajuns, din pricina celor ce isi dau acordul pentru astfel de documente, sa aiba aceleasi apucaturi cu ale unei organizatii ce nu mai respecta in nici un fel valorile Uniunii Europene, dmeocratia si noi né facem ca nu vedem asta. Dragi colegi din CNE, Presedintele CNE nu are nici un drept regulamentar de a numi prin decizie Presedintele interimar al unui Consiliu

Judetean si este simplu: autonomia CJE, exista Adunarea Generala a CJE, in caz ca nu e cvorum un Birou Executiv, iar in caz ca nici acesta nu e in cvorum Presedintele CRE (in ordinea ierarhica) poate da decizia de numire a unui Presedinte interimar si nu o persoana din varful ierchiei. Dragi colegi, de dragul simpatiilor si antipatiilor, né facem ca nu vedem asta. Dragi colegi, Adunarea Generala are un rol crucial si primordial, pentru ca reprezinta legitim vointa elevilor din Romania. Dragi colegi din CNE, nu am nimic personal cu Andrei Bogdan Petre sau cu orice alt membru al Biroului Executiv, insa nu pot sa ma fac ca nu mi s-a calcat demnitatea in picioare, ca nu exista colegi in CNE care imi spun ca si ei ar vorbi dar le este FRICA, nu pot sa asimilez opinia unuia sau altuia doar de drag sau de prietenie, chiar daca nu cred in aceasta. Dragi colegi, cred ca CNE are si alte modalitati prin care, cu adevarat sa reprezinte interesele TUTUROR elevilor din Romania. Dragi colegi din CNE, cat m-am rugat (chiar milogit) si cat m-ati sprijinit si voi ca Biroul Executiv al CNE sa fie de acord ca CNE sa se alature demersului de sustinere a elevului Alexandru Bejan, raspunsul il stim cu totii. Insa CJE Braila si multi dintre voi au facut ce nici o structura la nivel national nu a putut face. Dragi colegi din CNE, Biroul Executiv al CJE Braila a decis ca CJE Braila sa nu participe la Scoala de Vara CNE, pentru a trage un semnal de alarma si a protesta fata de acest mod in care este transformat CNE.

Dragi colegi din CNE, va rog sa nu uitati ca un lider adevarat niciodata nu va fi un dealer de sperante — nu va vinde sperante nimanui.

Dragi colegi din CNE, va invit sa fiti sinceri cu voi, sa analizati cum credeti de cuviinta si sa nu uitati niciodata ca in spatele structurii sunt si alti elevi. Dragi colegi din CNE si ca sa mai lamurim un ultim lucru: nu am candidat si nu am sa candidez VREODATA la o functie de conducere in CNE sau CRE. Cred doar ca elevii onesti si care cred in valorile democratiei si nu adultii sau elevi dirijati de adulti sa conduca CNE si sa ii stabileasca directivele. Eu cred ca astfel de apucaturi nu sunt compatibile cu CNE. Si ca sa lamurim un termen, sunt in OPOZITIE fata de toate aceste manifestari si fata de multe altele. Cu un respect profund.

Cod QR

Scanati QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitati <http://wedu.ro/revista/va-scriu-din-opozitie>)

Apus peste apus – ce iute trece timpul...

De **Elena Gaina**,

Așadar, școala de vară CNE s-a încheiat. A fost o săptămână însoțită, caldă, nu prea dormită și bronzată. Am revăzut colegi, prieteni, formatori, am descoperit persoane, locuri și, nu în ultimul rând, lucruri noi. Mi-am testat răbdarea, creativitatea și rezistența la atâtea idei noi de ateliere. Voi împărtăși câteva păreri mai jos în ceea ce privește lucrurile întâmplate în această săptămână. Apus peste apus, ce iute trece timpul!... Pa, Eforie! Rămăs bun, CNE! La revedere, prieteni!

Delegația Consiliului Municipal al Elevilor București a ajuns acasă cu două ore de întârziere și într-un vagon cu zeci de copii sportivi zgomotoși pe care i-aș fi închis în toaletă la un moment dat — Maramureș, Satu-Mare, Bistrița Năsăud și câțiva prieteni ANOSRiști.

Ziua I - Networking O zi plăcută, din punctul meu de vedere, terminată printr-o seară interculturală la care am încercat să prezentăm cât mai veridic specificul regiunilor din care venim, am îmbrăcat portul popular, am întins o horă și am asistat la un spectacol oferit de un ansamblu de dans (vreau să învăț ultimul dans!!! Hemșin - zic bine?).

Ziua II - Exploring Deschiderea oficială s-a ținut la Pavilionul Expozițional, cadrul întâlnirii și ținutele participanților dând o notă elegantă și profesionistă evenimentului. Camere de filmat, tocuri, microfoane, prezidiu, Ecaterina Andronescu, parteneri, consilieri. De reținut: sloganul 'Yes WE CAN!' și faptul că nici dna ministru Andronescu nu știe cum va da generația noastră bacalaureatul - desigur, lucru spus la întrebările pe care i le-am adresat noi înainte să plece, nu în discursul dumneai. Discursul... apă de ploaie. Nimic nou, nimic specific, generalități. E important de știut, de asemenea, că ANST-ul s-a declarat și pare deschis spre colaborare în continuare și faptul că domnul consilier al ministrului, Albert Craiu, n-a fost invitat la cuvânt în această zi. Apoi vizită la Mănăstirea Sf. Ioan Casian și Peștera Sfântului. Primire călduroasă, poveste.

Ziua III - Learning Ziua atelierelor: atelier sensibil la sensibilitate - discutii, povesti, dezbateri și scrisori de dragoste, atelier de salate - salate de toate tipurile, board games - jocuri de masă, hyde park - colțul vorbitorilor (atelierul pt care am optat, dar care, din lipsă de participanți, nu s-a mai ținut așa c-am mers spre dragoste), atelier de jonglerii - mingiuțe, biluțe, coordonare, sincronizare, jonglerii, atelier de lămpioane - care lămpioane seara au fost aprinse, chimie veselă - vulcani pe plajă, atelier de hand made - mărgelile, plastilină, brățări, atelier de fashion, make up și codițe - ce zice numele și dacă am omis vreunul, scuzele mele. Ca să fiu sinceră, dacă mă străduiesc și, așa cum zice vorba, mă scarpin cu mâna dreaptă la urechea stângă, pot găsi pt fiecare atelier o explicație, o utilitate, un substrat care să se afle în legătură cu educația non-formală, însă, din punctul meu de vedere, existau alte sfere, domenii, lucruri din acest 'domeniu', mai de interes pentru o structură numită Consiliul Elevilor, în ciuda faptului că s-a vrut o săptămână relaxată, o încununare a muncii depuse de-a lungul anului, distracție și voie bună. Repet: din punctul meu de vedere, pentru mine șamd. Prezentare UK Study - oferte super atractive,

apă, plajă.

Ziua IV - Working Ziua în care programul s-a schimbat și s-a reschimbat, ziua lucrărilor la proiecte și a prezentărilor. Parcă s-a terminat prea repede. Felicit și aici Satu-Mare pentru proiect și Brașov pentru hmmm, elanul pe care l-au luat. Like-uri - despre care nu se știe cum/ce au decis (așa numitul vot al publicului credeam eu că va fi). Invitat surpriză - viceprimarul sectorului 6, cel mai tânăr viceprimar, care né-a împărtășit din experiența, viața, crezurile și faptele dumnealui și organizațiilor din care face parte. Da, pentru mine, un fragment din cuvântarea ținută (în speță: cele mai multe fonduri, prosteste peste proteste, cei mai multi prieteni, repetarea numelui partidului din care provenea), a fost propagandă politică, iar asta nu a reprezentat un punct de interes și am părăsit încăperea - da, alături de încă vreo 20-25 cred, însă nu înaintea președintelui nostru (care, probabil, a avut nevoie la toaletă, așa cum a declarat la runda de questions&answers - dar cineva de Sus știe, a văzut și-a și auzit și nu l-o acuza). Pentru mine a fost seara în care am învățat cel mai mult și mi-a fost dată o lecție de care aveam nevoie și pe care aș vrea să mi-o amintesc cât mai des de acum încolo - există atâtea și atâtea moduri de a privi, adopta și rezolva un lucru. Oh, and... everybody lies.

Ziua V - Planning Sesiune plenară - prezentare calendar alegeri 2012-2013 - dragilor, acum fără glumă, e foarte importantă perioada aceasta. De ea depinde poate întreaga activitate a consiliului școlar, județean și național de anul viitor și, desigur, vrem ca totul să crească, să evolueze. Ședința a fost întreruptă de partenerii noștri, ANOSR, vecinii din Vamă în această săptămână. Unii i-au primit cu brațele deschise, unii curioși, unii bucuroși, alții cu brațele mai încrucișate, mai indiferenți și mai puțin bucuroși. Intrarea lor a fost în stilul caracteristic, după cum au declarat, iar CNE vrea o portavoce ca a lor. Să vezi 40 de tineri grupați, cu un lider în față și banner reprezentativ, apropiindu-se de tine, este un sentiment care-ți dă ceva fiori, indiferent de expresiile fețelor celor ce vin înspre a te cunoaște. A fost urât, din punctul meu de vedere, că nu né-am oprit din ședință pentru a nu-i face să aștepte (mama așa m-a învățat că trebuie să fac cu musafirii mei, indiferent dacă aceștia respectă sau nu ora pe care am stabilit-o, indiferent dacă i-am invitat sau nu) - doamna Moșoiu a propus asta, dar s-a decis că nu durează mult până terminăm și mergem apoi. Dar apoi a venit masa, apoi au fost pozele și, astfel, colegii noștri au așteptat ceva timp. Nu au fost prea mulți curioși de ce anume este cu această structură, așa că, atât pe plajă la relaționarea cu ei, cât și la o discuție în sala de ședințe și poze, au fost cred că nici jumătate din participanții CNE. Președintele Andrei Bogdan Petre ni s-a alăturat la final, făcând o aluzie nu prea subtilă la faptul că né-au întrerupt sesiunea plenară :) Poză de grup, imnul CNE, imnul ANOSR, imnul golanilor.

Ziua VI - Închidere Liceul de Arte, coleg talentat, premii, triburi, mesaje, despărțire. Într-un fel sau altul, acesta este sfârșitul în CNE pentru mulți dintre noi, datorită faptului că nu cred că né vom mai întâlni prea curând într-un astfel de cadru. Emoții. Da. Îmi doresc doar bine și prosperitate pentru CNE și voi fi alături oricând din rândul doi. — Mi-a lăsat un gust amar 'gluma' domnului Moșoiu venită ca răspuns la o întrebare, zic eu, pertinentă. Dar 'așa sunt eu'.

Ziua VII - Plecare Apus peste apus, ce iute trece timpul!... Pa, Eforie! Rămăs bun, CNE! La revedere, prieteni!

Ca recomandări ar fi: un program mai puțin pueril (pentru că pentru mine așa a fost de multe ori, în ciuda moralelor care puteau fi extrase), prezentări pe bază de powerpoint (pentru că 1. Dacă unii nu știu să facă o astfel de prezentare interesantă nu-i vina mea și nu trebuie ca eu să nu pot face dacă mă pricep 2. Și la powerpoint îți etalezi sau îți poți etala creativitatea și poți face o prezentare interactivă care să nu plictisească - dpmdv, e cel mai serios și profesionist mod așa pentru că și înveți mai multe despre proiectul respectiv), invitații la cuvânt și pentru consilierul ministrului în ale cărui atribuții intră și CNE (în momentul de față, Albert Craiu, din ceea ce știu eu) la evenimentele oficiale precum deschidere/închidere, mai puține surprize, poate, dacă e posibil, mai puțini gândaci și mai mult clor etc la toalete și, nu în ultimul rând, mai mult somn pentru ECHIPA ORGANIZATOARE - înspre care merg aprecierile mele. :)

Mai bine haimana decât trădător, Mai bine huligan decât dictator, Mai bine golani decât activi, Mai bine mort decât comunist!

pentru că... Am făcut legământ să creăm pe Pământ Ce v-am promis, împreună, împreună, o familie mare

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/apus-pestre-apus-ce-iute-trece-timpul>)

Wedu: Generația C

Revista “Wedu: Generația C”

Online: www.wedu.ro/revista

Social IT & Consiliul Național al Elevilor
2012

